

關雎 ציפורי המים משמיעות "גוואן"

"גוואן-גוואן" ציפורי מים² כבר משמיעות באיים אשר בנהר.
אשת החיל נאווה ושוקטת תהיה לנסיד שידוך נהדר.

צמח נימפאה ארוך כקצר, ימין ושמאל יסחף בזרימה.
אשת החיל נאווה ושוקטת, אותה חיפש ביקיצה ובשינה.

אותה חיפש אבל לשווא, ביקיצה ובשינה בה הגה בחושבו.
כמה הרחיקו נדוד הגיגיו, והפוך יתהפך הוא על משכבו.

צמח נימפאה ארוך כקצר, ימין ושמאל בו נלקטה.
אשת החיל נאווה ושוקטת, כלי המיתר בני לויתה.

צמח נימפאה ארוך כקצר, מימין ומשמאל בנוזיד מנחתה.
אשת החיל נאווה ושוקטת, פעמון ותוף הם לה שמחתה.

זהו השיר הראשון בספר, ולפיכך נבנו עליו תלי תלים של משמעויות ופרשנויות. ג'ו שי רואה בו שיר הלל לאשתו האצילית של המלך ון משושלת ג'ואו, מן המלכים הנערצים בקונפוציאניזם. אולם יש הרואים בו שיר פארודי, שיר המלמד על דרכי הנישואין ועוד פרשנויות רבות. בכל מקרה, קונפוציוס עצמו משבח אותו במאמרות¹ במילים (בתרגום אמירה כן): "מבטא שמחה אך אינו סחוף רגש, מבטא עצב אך אינו נכה רוח", ומציין שם גם את נפלאות מנגינתו של השיר².

2 "גואן-גואן" (בסינית העתיקה: Kroon Kroon) הוא הקול שמשמיעות הציפורים המדוברות אל עבר בנות זוגן על מנת לאתרן. שם הציפורים במקור מכיל שני סימנים, "לעיט דגים" ו"יונה", אך ישנה הסכמה שמדובר בשם של ציפור אחת. הפרשנים לא בהכרח מסכימים על סוג הציפור: הנטיה היא לקבל את עיט הדגים בתור הציפור המדוברת, שכן בעת החיזור הזוג משמיע צפצופים זה כלפי זה. אך הצליל אינו דומה ל"גואן גואן", והשערות על מוצאו של השיר לא תומכות בכך שקולות החיזור היו מוכרים שם, ולפיכך יש מי שמסיק שמדובר בכלל בסוג של רלית. אך לכולם ברור שמדובר בציפורים, יהא שמה המדויק אשר יהא.